

ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ

ΜΕΡΟΣ Α: Η αθλητική πολιτική του Δήμου μας

“Η ανάδειξη του αθλητικού ιδεώδους αποτελεί βασικό άξονα πολιτικής του Δήμου μας. Η Δημοτική αρχή καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια ώστε η πόλη μας να πρωταγωνιστεί σε αθλητικές διοργανώσεις και να δημιουργήσει εκείνες τις συνθήκες και τις υποδομές ώστε να έχουν όλοι τη δυνατότητα συμμετοχής στην αθλητική δραστηριότητα. Θέλουμε η πόλη μας να αποτελέσει “φυτώριο” νέων αθλητών και πρωταθλητών. Η πόλη μας χαρακτηρίζεται από ραγδαία ανοικοδόμηση ενώ ένα μεγάλο ποσοστό των κατοίκων είναι νέοι άνθρωποι και νέα ζευγάρια. Σε αυτούς και τα παιδιά τους, θέλουμε να δώσουμε όλες τις δυνατότητες και τις υποδομές για άθληση και δημιουργική ψυχαγωγία. Πέρα από αυτό στηρίζουμε τη λειτουργία και την ανάπτυξη όλων των αθλητικών σωματείων της πόλης μας που έχουν μέλη τους, συμπολίτες μας. Δίνουμε την απαραίτητη ηθική και οικονομική στήριξη προκειμένου να υλοποιήσουν τους στόχους και τους σκοπούς τους”.

(Από την ιστοσελίδα ενός Δήμου της Αττικής)

Πολύ θα θέλαμε η ανωτέρω διακήρυξη να είχε αναρτηθεί στην ιστοσελίδα και του δικού μας Δήμου και να αποτελούσε το πλαίσιο αρχών της αθλητικής πολιτικής διαχρονικά της εκάστοτε Δημοτικής Αρχής, αλλά και όλων των δημοτικών παρατάξεων που διεκδικούν την ψήφο μας στις προσεχείς δημοτικές εκλογές.

Διότι η πόλη μας υποφέρει από την έλλειψη πλαισίου αρχών αθλητικής πολιτικής. Έτσι λοιπόν βρισκόμαστε σήμερα να μην έχει προχωρήσει ο σχεδιασμός της χωροθέτησης των αθλητικών εγκαταστάσεων στα Πευκάκια, να μην έχει γίνει στο «Στ. Κώτης» η αναβάθμιση του γηπέδου ποδοσφαίρου, να μην υπάρχει κλειστό προπονητήριο.

Θα περιμένουμε λοιπόν από την νέα δημοτική αρχή και το νέο ΔΣ του ΠΑΟΔΑΠ που θα προκύψουν από τις προσεχείς εκλογές, να ασχοληθούν με τα προβλήματα του αθλητισμού της πόλης μέσα από ένα οραματικό σχέδιο που θα ωθεί τα πράγματα προς τα εμπρός (σύνδεση ερασιτεχνικού και σχολικού αθλητισμού, σύνδεση με την τοπική αγορά, διαφήμιση, ιδιωτικές χορηγίες, ανάπτυξη τοπικών αθλητικών θεσμών κλπ.), στο οποίο εμείς διεκδικούμε ουσιαστική συμμετοχή.

Γιατί μέχρι σήμερα φαίνεται ότι οι δημοτικές αρχές θεωρούν ότι εξοφλούν το χρέος τους στην αθλούμενη νεολαία μόνο με την παροχή επιχορήγησης - πράγμα αφ' εαυτού του πολύ σημαντικό - αλλά ταυτόχρονα δημιουργούνται άχρηστες τριβές και εμπόδια, πότε με την επιβολή αντίτιμου για την χρήση των χώρων και πότε με την αφαίρεση προπονητικών ωρών από τους νέους μας για να δοθούν σε εξωδημοτικούς φορείς, αλλά κυρίως με την καθυστέρηση κατασκευής νέων υποδομών.

Αλλά και αυτή ακόμα η επιχορήγηση από πολλούς αμφισβητείται, τόσο σαν αναγκαιότητα αυτή καθαυτή, όσο και σαν σκοπός, διότι θεωρούν ότι πρέπει να δίδεται με ... αντιπαροχή την υποταγή των σωματείων!

Αλλά τι ακριβώς συνιστά και σε τι αποσκοπεί η δημοτική επιχορήγηση προς τους αθλητικούς συλλόγους;

Στον Δήμο μας, εδώ και δεκαετίες, αποτελεί μία σημαντική κοινωνική παροχή προς τη νεολαία μας, που κανείς μέχρι στιγμής δεν έχει επιχειρήσει να την «κόψει». Αποτελεί αυτή η πολιτική πλέον μια ιστορική κατάκτηση για την αθλητική κοινωνία της Αγίας Παρασκευής.

Ένας από τους διακεκριμένους ενεργούς πολίτες της πόλης μας, ο Μιχάλης Γαβράς, έχει αναλύσει πλήρως και έχει θεμελιώσει επαρκώς ότι η επιχορήγηση συνιστά κοινωνική παροχή και αποσκοπεί στην ανάδειξη του αθλητικού ιδεώδους. Οι δε αθλητικοί σύλλογοι είναι οι ιμάντες μεταφοράς αυτής της κοινωνικής παροχής στα παιδιά μας.

Π. χ. για να υλοποιήσουμε όσα σχεδιάζουν τα αθλητικά σωματεία, χωρίς τη δημοτική επιχορήγηση, θα έπρεπε να τριπλασιάσουμε την ετήσια συνδρομή κάθε μέλους (από περίπου 300€ που είναι σήμερα να φτάσει στα 800€) με φυσιολογική κατάληξη τον μαρασμό μας - πράγμα που ορισμένοι ίσως και να ...εύχονται. Αλλά αυτός ο μαρασμός αντανακλάται πλήρως στους νέους μας και μάλιστα στους φτωχότερους, που παύουν να αθλούνται γιατί δεν το αντέχουν οικονομικά. Ίσως αυτός να είναι ο στόχος ορισμένων.. Να στέλνουμε τα παιδιά μας να συναγελάζονται στις πλατείες (δηλ. στις πιάτσες διακίνησης ναρκωτικών) ή στην καλύτερη περίπτωση να αποχαυνώνονται στον

καναπέ. Να τους σπάσουμε κάθε αγωνιστικό «τσαμπουκά» που μπορούν να αναπτύξουν μέσω του αθλητισμού, έτσι ώστε να μην μεταφερθεί σε άλλες κοινωνικές δραστηριότητες. Να σερνόμαστε σαν λαός στα γόνατα, να τρώμε μέσω κοινωνικών μαγειρειών, να ζητιανεύουμε. Τόσο απλά.

Πρέπει να κατανοηθεί ότι οι αθλητικοί σύλλογοι είναι οι μοναδικοί φορείς που μπορούν να διεκπεραιώσουν, με το ελάχιστο κόστος και με υψηλή ποιότητα, τον σκοπό για τον οποίο επιχορηγούνται. Είναι η φθηνότερη για την κοινωνία λύση.

Και ο λόγος είναι απλός. Για να αθληθούν οι νέοι ενός σωματείου, κινητοποιείται ένας ολόκληρος μηχανισμός ανθρώπων που εργάζονται καθημερινά και επί πολλές ώρες, χωρίς να πληρώνονται! Αυτοί είναι τα μέλη των διοικήσεων, οι έφοροι των τμημάτων και αρκετοί γονείς, οι οποίοι φροντίζουν τα πάντα που έχει ανάγκη ένα αθλούμενο παιδί. Από την εμφάνιση, τις μπάλες, την γραφειοκρατική δουλειά (γραμματεία, εγγραφές, ταμείο), την φύλαξη επί ώρες των παιδιών, την φροντίδα διοργάνωσης των αγώνων, την συμμετοχή στα πρωταθλήματα, την πρόσληψη και τον έλεγχο της δουλειάς των προπονητών, την φροντίδα των μετακινήσεων στους εκτός έδρας αγώνες, την αντιμετώπιση των παραπόνων, τη συνεργασία με τις δημοτικές υπηρεσίες, τις συνελεύσεις, τις αρχαιρείες, την τήρηση βιβλίων λογιστικών και γραμματείας, την λειτουργία ιστοσελίδας, τις φωτογραφίες, τις βιντεοσκοπήσεις, τα δελτία τύπου και άλλες καθημερινές φροντίδες, των οποίων ουκ έστι αριθμός.

Σ' αυτούς τους ανθρώπους οφείλει κάθε δημοτική αρχή, κάθε πολίτης-δημότης, αν όχι ένα «ευχαριστώ», τουλάχιστον σεβασμό στον ανιδιοτελή κόπο τους και στην προσφορά τους στο κοινωνικό σύνολο. Ορισμένες φορές η πολιτεία θυμάται. Π.χ. έδωσε στο γήπεδο του μπάσκετ πίσω από την κεντρική πλατεία το όνομα ενός ακάματου πρωτεργάτη του αθλητισμού της Αγίας Παρασκευής, του Μιχάλη Μανσούρη. Άλλες φορές όχι. Ποιος ξέρει π. χ. την προσφορά της Ελένης Λαούδη στο μπάσκετ γυναικών;

Φυσικά η υψηλή ποιότητα των παρεχομένων υπηρεσιών άθλησης εξαρτάται και από άλλους παράγοντες, ο κυριότερος των οποίων είναι η ύπαρξη αθλητικών υποδομών, οι οποίες, αν πιστεύουμε στην υπόθεση του αθλητικού ιδεώδους, πρέπει να παραχωρούνται δωρεάν. Αλλιώς θα υπάρχει το παράδοξο, με το ένα χέρι να δίνουμε επιχορήγηση και με το άλλο να την παίρνουμε πίσω είτε με τη μορφή ενοικίου, είτε υποχρεώνοντας τα σωματεία να δαπανούν χρήματα για τη συντήρηση των γηπέδων, τον καθαρισμό ή την φύλαξή τους κ. ο. κ.. Άρα τα χρήματα της επιχορήγησης δεν θα κατευθύνονται σε αθλητικές δραστηριότητες, αλλά σε δαπάνες αλλότριες, πράγμα όχι μόνο παράλογο αλλά και παράνομο.

Δεν ισχυρίζομαι φυσικά ό,τι στον χώρο του ερασιτεχνικού αθλητισμού λείπουν τα προβλήματα και οι στρεβλώσεις. Το ποσοστό βλακείας, ανικανότητας και λαμογιάς που ισχύει για την ελληνική κοινωνία συνολικά, ισχύει και για τον χώρο των αθλητικών σωματείων. Αλλά οι υγιείς δυνάμεις που έχουν την ηθική δύναμη και το πολιτικό θάρρος, αυτό το ποσοστό το παραμερίζουν.

Στις σημερινές συνθήκες ο ρόλος του Δήμου μας αναδεικνύεται καθοριστικός. Είναι ο μόνος φορέας που μπορεί να στηρίξει οικονομικά τον ερασιτεχνικό αθλητισμό της πόλης και επομένως επωμίζεται εξ αντικειμένου σημαντικό μέρος της ευθύνης για την ουσιαστική επιβίωση της νεολαίας μας.